

til denne Bevilling faar Ophold paa Sanatoriet.

K. M. Klausen: Det er kun et Par ganske enkelte Punkter, hvortil jeg vil tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Der findes under Justitsministeriet et eneste Punkt, hvor det store Flertal har delt sig, ellers staa overalt de tre Partier, Højre, Venstre og moderate i skøn Enighed. Men under Justitsministeriet findes der et eneste lille Punkt, en Bevilling, der drejer sig om et Par tusinde Kroner, hvor der tilsyneladende er kommet en lille Smule Uenighed, dog ikke saaledes, at man har delt sig efter Partier, men efter Anskuelser. Det angaar, som sagt, en Bevilling paa 2,000 Kr. vedrørende en Kommission, der har været nedsat. — I øvrigt vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om den Bevilling af 2,000 Kr., der skulde gives til Vejlefjord Sanatorium. Der er jo det at mærke herved, at disse 2,000 Kr. gives for at bekæmpe en meget alvorlig Sygdom, men de gives ikke til ubemidlede Folk. Der er nemlig knyttet den Betingelse dertil, at de, der faa Gavn af disse 2,000 Kr., maa ikke paa Anstalten betale mere end 3 Kr. pr. Dag. Det vil altsaa sige, at Folk, som ere i Stand til at betale 3 Kr. om Dagen for deres Ophold paa Sanatoriet, kunne faa Gavn af disse 2,000 Kr. Man vil saaledes se, at denne Bevilling i Virkeligheden er fuldstændig betydningsløs, naar der skal være Tale om at bekæmpe denne alvorlige Folkesygdom, men det er selvfølgelig en Støtte for Sanatoriet at modtage disse 2,000 Kr., og jeg er derfor med Glæde gaaet med til Bevillingen. Det er imidlertid ret karakteristisk, at det eneste, der endnu er blevet ofret fra Statens Side til Bekæmpelse af denne Sygdom, er ofret, for at man kan komme de velstillede i vort Samfund til Hjælp. Staten har ydet 100,000 Kr. til dette Sanatoriums Opførelse, og nu skal det have disse 2,000 Kr. til om Aaret. Det er dog altsammen Penge, der kun komme de velstillede til Hjælp. Jeg synes, at der her ligger en meget alvorlig Opfordring for Lovgivningsmagten til ogsaa at tænke paa de fattige syge, der findes i vort Land, saa at de ikke fremdeles skulle udelukkes. Ganske vist er der gjort noget for dem. De have faaet en Kommission og en Nationalforening, men endnu er der intet Resultat kommet deraf. Jeg vil derfor tillade mig at minde om, at denne Bevilling her maa være en alvorlig Opfordring til, at Staten opfylder den Forpligtelse, den

har til ogsaa at hjælpe fattige Mennesker, som lide af Brystsyge.

Rørdam: Den ærede Ordfører omtalte et Samraad under Nr. 74 i Betænkningen angaaende Afholdelse af Sessioner paa et tidligere Tidspunkt. Der udtalte den ærede Ordfører, at Tidspunktet for Sessionen var uheldig, at der maaske kunde bestilles noget mere af Sessionsherrerne, og at der ikke behøvedes at holdes Frokostpause o. s. v. Da jeg har haft den Ære som Læge at være Medlem af denne Sessionskommission i flere Aar i Træk, kan jeg forsikre om, at der bliver sandelig bestilt nok. Naar der paa een Dag skal undersøges undertiden indtil 300 Mennesker og dernæst føres en Statistik bagefter, vil der sikkert ikke kunne bestilles ret meget mere den Dag, hvis den Undersøgelse skal foretages omhyggeligt og rigtigt. Det er da ret strengt at forlange, at der ikke maa spises Frokost indenfor den temmelig lange Arbejdstid. Det gaar dog vist ikke an at bestille mere, hvis Arbejdet skal udføres nogenlunde samvittighedsfuldt og omhyggeligt. Med Hensyn til Tidspunktet for Sessionens Afholdelse, kunde det jo tages under Overvejelse at afholde den paa et andet Tidspunkt. Jeg erkender, at det er uheldigt, at den falder i Høsten, men paa den anden Side fordres det, at Sessionen ikke maa foregaa ved kunstigt Lys men ved Dagslys. Det er umuligt for Lægerne at undersøge ved kunstigt Lys, og derfor er det nødvendigt, at Sessionen afholdes tidligere paa Aaret, hvor der er tilstrækkeligt Dagslys. Allerede hen i Oktober Maaned, da Sessionen først slutter, er det for mørkt til, at man kan se forskellige Ting, som skulle bedømmes paa Afstand, og derfor kunne Sessionerne ikke afholdes om Vinteren. Der har saa været Tale om at henlægge dem til om Foraaret, og jeg tror ogsaa, at det vilde være heldigere. Det vil dog ogsaa være forbundet med nogen Vanskelighed, da man saa maatte forandre Indkaldelsestiden for Mandskabet, idet en Del af Mandskabet indkaldes allerede i Marts Maaned, nogle allerede forinden. Jeg ser ikke, at der kom noget ud af dette Samraad og dette er vel begrundet i Vanskeligheden ved at finde en passende Tid. Medens jeg er ved Sessionerne, vil jeg spørge, om der ikke kunde være Anledning til at forhøje Underofficerernes Diæter paa Sessionen. De faa saa vidt jeg ved kun 2 Kr. om Dagen, og for den Sum er det dem umuligt at kunne leve, naar de skulle bo paa